

Vedrørende behandling for lukkede døre

For så vidt angår spørgsmålet om dørlukning fremgår følgende af regulativ for Vesterbro Lokaludvalg:

"§ 9.

Lokaludvalget udøver sin virksomhed i møder, der er offentlige.

Stk. 2. Lokaludvalget kan bestemme, at en sag skal behandles for lukkede døre, når dette findes nødvendigt på grund af sagens beskaffenhed."

Det er altså lokaludvalget, der skal tage stilling til, om dørene skal lukkes. Lokaludvalget traf ikke på mødet en egentlig beslutning om at lukke dørene, ligesom der ikke var nogen diskussion af, om betingelserne for dørlukning var opfyldt. Dette var en fejl.

Det er et helt klart udgangspunkt, at lokaludvalgets møder skal være offentlige. Behandlingen af sager for lukkede døre kan derfor kun ske undtagelsesvist og kun når det er begrundet i personlige forhold. I kommentaren til styrelseslovens § 10 og normalforretningsordenens § 1, er det uddybet at det ikke er tilstrækkeligt til at begrunde dørene lukkede, at der er tale om en personsag. Der skal desuden være tale om, at der vil blive drøftet forhold, der normalt er undergivet tavshedspligt, det vil sige at det må kunne forventes, at der vil blive behandlet fortrolige oplysninger af personfølsom karakter (se den kommenterede kommunale styrelseslov s.103 samt 663-664).

Dagsordenspunktet lagde ikke op til, at der skulle drøftes fortrolige oplysninger.

Lokaludvalgsmedlemmer kan ikke af lokaludvalget begrænses i deres offentlige ytringer. Hvis lokaludvalgets flertal finder, at et medlem af lokaludvalget på lokaludvalgets vegne har udtalt sig på en måde, der er i strid med lokaludvalgets officielle holdning, kan lokaludvalget alene sanktionere dette ved efterfølgende at tildele medlemmet en irettesættelse og henstille til medlemmet klart at tilkendegive at udtalelserne står for egen regning.

I øvrigt kan det ikke antages, at det forhold at dørene blev lukkede i sig selv har medført at diskussionen har været fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt.